

voplóščišimbosja iz tebé, ád pl'inísja, Adám vozzvásja, kl'átva potrebíjsja, Jáva svobodísja, smérť umertvísja, i mý ožíchom, t'ímže pojúšče vozopijém: blahoslovén Christós Bóh náš, izvólivyj táko sláva tebí.

V ned'ľu na Večurni

Na Hospodi vozzvach: *Stichiry Oktoicha i Svjataho dňa.*

Stichiry na stichovnach

Hl. 8. Laskosérdstvovavše, pervuju podjáchom nahotú, pobidívšesja hórkim vkúsom, i ot Bóha izhnání býchom: no vozvedémsja k pokajániju, i čúvstva očistim, k nímže bráň, vchód postá tvorjášče: nadéždoju blahodáti sérdca izvistvújušče, ne brášny, vo níchže ne pólzovašasja chodívšijí: i snístsja námi Áhneč Bóžij, vo svjaščénňij i svitonósňij noščí voskresénija, nás rádi privedénnoje zakolénije, Učeníkóm priobščénnoje v večer tájinstva, i tmú razorjajúščeje nevid'inija, svítom Jehó voskresénija. *2x.*

Stích: K tebí vozvedóch oči mojí živúščemu na nebesí. Sé jáko oči ráb v rukú hospódiť svojích, jáko oči rabýni v rukú hospoží svojejá, táko oči náši ko Hóspodu Bóhu nášemu, dondeže usčédrit ny.

Laskosérdstvovavše, pervuju podjáchom nahotú...

Stích: Pomíľuj nás Hóspodi pomíľuj nás, jáko po mnóhu ispólnichomsja uničžénija. Najpáče napólnisja dušá náša ponošénija hobzújuščích, uničžénija hórnych.

Múčenicý Hóspodni, vsjáko místo osvjaščájete, i vsjak nedúh uvračújete: i nýňi molítejsja, izbávitisja ot sítěj vrážičích dušám nášym, molim vy.

Sláva: i nýňi: hl. 8. Nebésnaja pojút ťa Obrádovannaja, Máti beznevístnaja: i mý slavoslóvim neizslídovannoje tvoje roždestvó, Bohoródice molí spastísja dušám nášym.

Ned'ľa Mjasopustnaja.

V subbotu na Večerni.

Na Hospodi vozzvach 10 Stichir 6 iz rjadovaho hlasa, i iz Triodi sija 4:

Hl. 6. Pod. Vse otlóžše: Jehdá chóščeši prijítí súd právednyj sotvorítí, Sudijé právedňijšij, na prestólí slávy tvojejá sid'áj, riká ohnénnaja préd tvoje sudíľišče užasajúščaja vlečét vsích, predstojáščym tebí nebésnym Sílam, čelovíkom že sudímym stráchom, jákože kóždo soďíla: tohdá nás poščadí, i části Christé spodóbi spasájemych, jáko blahoutróben, víroju mólim Ťá.

Kníhi razhnútsja, javléna búdut d'ijánija čelovíkov pred nesterpímym sudíľiščem: vozšumít že judól vsja strášnym skrežetánijem pláča, vsjá víd'ašči sohríšívšyja, víčnujuščym múkam sudóm právednym Tvojím otpuščájemyja, i bezd'ílno pláčušcyja, Sčédre. Ťímže Ťá mólim Blaže: poščadí nás pojúščych Ťá, jedíne mnohomílostive.

Vozhlasját trúby, i istoščátsja hróby, i voskresnet čelovíčeskoje vse jestestvó trepěščuščeje: dóbraja soďíjavšiji v rádoti rádujutsja, čájušče mzdú vospríjati, sohríšívšiji že trepěšcut, l'úťi rydájušče, v múku posylájemy, i ot izbránných razlučájemy, Hóspodi slávy, usčédri nás jáko blahíj, i části spodóbi vozľubívšych Ťá.

Pláču i rydáju, jehdá v čúvstvo prijímú ohň víčnyj, tmú kromíšnuju, i tartár, ľútyj červ, skrežet že páki zúbnyj i neprestánnýj, bol'ízn imúšču býti bez míry sohríšívšym, i Tebé preblaháho nrávom lukávym prohñivavšym, ot níchže jedín i pervyj jém az okajánnýj: no Sudijé, mílostiju Tvojeju spasí mja, jáko blahoutróben.

Sláva: Hl. 8. Jehdá postávjatsja prestóly, i otvérzutsja kníhi, i Bóh na sudí sjádet: o kój strách tohdá, ánhelom predstojáščym v strási, i ricí óhnenňij tekúščeje, čtó sotvorím tohdá v mnóhich hrisích povínniji čelovícy? Jehdá že uslyšim zovúšča Jehó, blahoslovénnyja Otcá v cárstvo, hríšnyja že otsylájúšča v múku: któ poterpít strášnaho ónaho izrečénija? No jedíne čelovikoľúbče Spáse, Carjú vikóv, préžde dáže končína ne prispíjet, pokajánijem ob-ratív, pomíľuj mja..

I nýňi: Bohoródičen dohmat hlasa.

Na Stichovnych.

Oktoicha hlasa

Sláva: Hl. 8. Uvý mňi, mráčnaja dušé, dokól'i ot zlých ne otriváješisja? dokól'i unýnijem sležíši? čtó ne pomyšľáješi o strášnim

časí smérty? čtó ne trepěščeší vsjá strášnahó sudíšča Spásóva? úbo čtó otviščáješi, ilí čtó otrečěši? d'ílá tvojá predstoját na obličěnjě tvoje, d'íjáníja obličájut klevěščušča. Próčeje o duše, vrémja nastá, tecí, predvarí, víroju vozopíj: sohriších Hóspodi, sohriších Tí, no vím Čelovikoľúbče blahótróbije Tvojé: Pástyrju dóbryj, da ne razlučíší méně odesnúju Tebé predstojáníja, velikija rádi milostí Tvojejá.

I nýňi: Beznevístnaja Ďívo, jáže Bóha neizrerečěno začěnsí plótiyu, Máti Bóha výšnahó, tvoich rabov mol'by prijmi Vseneporóchnaja, vsim podajúšči očiščěnije prehrišěniy: nýňi naša molenija prijěmľušči, molí spastísja vsim nam.

Na Utreni.

Sidalny oktoicha

Polijelėj

Na rikách Vavilónskich, Alliluja, támo sidóchom i plákachom, pomjanúvše Sióna. Alliluja. 3.

Vospójte nam ot písnej Sijónskich. Allilúja. 3.

Káko vospojém písň Hospódnu na zemlí čužděj? Allilúja. 3.

Dščí Vavilóna okajánaja: blažěn íže ímet, i razbíjět mladěncy tvojá o kámeň. Allilúja. 3.

Sláva: i nýňi: Alliluja 3x, sláva tebí Bóže.

Anhelskíj sobor

Stepenna, prokimen z hlasu otoicha

jevánhelije voskresne

Po Psalmi 50.

Sláva: hl. 8. Pokajáníja otverzi mi dvěri Žiznodávče, útreňujet bo dúch mój ko chramú svjatómu tvojemú, chrám nosjáť ťilěsnyj vės oskvrněn, no jáko ščědr očisti, blahótróbnóju tvojeju mílostiju.

I Nýňi: Na spasěniya stězi nastávi mjá, Bohoródice, studnými bo

osužděni neumýtnomu Sudijí predstáti: tohdá trubá vozšumít veľmí, í osnováníja zemlí podvívžatsja, i mértviji ot hrobóv voskrěsnut, i vózrastom jedíňim vsí búdut, i vsích tájnaja jávlěna predstánut préd Tobóju: i vozrydájut i vospláčutsja, i vo óhň kromíšnij otídut, íže nikohdáže pokájašasja: í v rádosť i vesělíje právednych žrěbij vnídet, v čertóh neběsnyj.

Stích: Ispovínsja Tebí Hóspodi, vsim serdcem moím, povím vsja čudesá Tvojá.

O kakovýj čas tohdá i děň strášnyj, jehdá sjádet Sudijá na prestóľi strášnim: kníhi razhibájutsja, í d'íjáníja obličájutsja, i tájnaja tmý jávlěna byvájut: Ánheli obtekájut, sobirájušče vsjá jazýki. Prijdite, uslyšite cárije i kňázi, rabí i svobóдни, hrišnicy í právednicy, bohátiji i níščiji, jáko hrjadět Sudijá, choťáj sudíti vsěj vselěnnij: i któ preterpít préd licěm Jehó, jehdá Ánheli predstánut obličájušče d'íjáníja, pomýšlenija i mysli, jáže v noščí í v dní? o kakovýj čas tohdá. No přéžde dáže ne prispíjet končína, po tščisja zovúšči, duše: Bóže, obratív spasí mjá, jáko jedín blahótróben.

Stích: Vozvesel'úsja i vozrádujusja o Tebí: pojú imeni Tvojemú Výšnij.

Hl. 8. Danijl prorók, múž želánij býv, vlastítel'noje Bóžije víd'ív, síce vopijáše: Sudijá síde, í kníhi razhnúša-sja. Bľudí, duše mojá, postíšilisja, blížnahó tvojeho ne přezri, ot brášen vozderžíšilisja, bráta tvojeho ne osuž-dáj: da ne vo óhň otsylájema, shoriší jáko vósk, no da bez potknovénija vvedět ťá Christós v cárstvije Svoje.

Stích: Voskresní, Hóspodi, Bóže mój, da vóznesětsja ruká Tvojá: ne zabúdi ubóhich Tvojich do koncá.

Hl. 1. Predočístim sebě brátije, caríceju dobroďítelej: se bo príide bohátstvo nám blahích podajúšči, strastěj utol'ájet dménija, i Vladýci primirjájet prehrišívya. Tímže s vesělíjem sijú prijíměm vopijúšče Christú Bóhu: voskresýj iz mértvych, neosužděny nás sochraní, slavoslóvjaščich Tjá jedínahó bezhrišnahó.

Sláva: Predočístim sebě brátije, caríceju dobroďítelej: se bo príide bohátstvo nám blahích podajúšči, strastěj utol'ájet dménija, i Vladýci primirjájet prehrišívya. Tímže s vesělíjem sijú prijíměm vopijúšče Christú Bóhu: voskresýj iz mértvych, neosužděny nás sochraní, slavoslóvjaščich Tjá jedínahó bezhrišnahó.

I nýňi:hl.2: Preblahoslověna jesí, Bohoródice Ďívo:

mučeníja pėrvych, nasl'ıdivyj vtorája.

Da mja ne otvratıt ot licá tvojeho, Hóspodi járost' tvojeho hńıva: niže da uslyšu hlása kl'átvennaha, vo óhń otsylájuščaha, no da vnıdu v rádosť netl'ınnaha tvojeho čertóha i áz tohdá so svjatými tvojími.

Úm ujazvısja, t'ılo obol'ıznujet dúch, slóvo iznemóže, žıtijé umertvısja, konec pri dvėrech. Tımže okajánnaja mojá duše, čto sotvorıši, jehdá prijıdet sudıjá ipytáti tvojá?

Sláva: trójčen: Jedınaha jedınorodıtel'u, jedınoródnaha Sýna Ótče, i jedıne jedınaha svıte, svıte sıjájıje: i jedınyj jedıne jedınaha Bóha, svjatýj Dúše, Hóspoda Hóspod', voıstınnu sýj. O trójce jedınice svjatája! Spası mja, bohoslóvjašča t'á.

Bohoródičen: Čúdo roždětvá tvojeho udivl'ájet mja Vseneporócnaja, káko začınáješi bezsımenno neobıménno: rcý, káko d'ıvstvuješi róždši jáko Máti? Jėže páče jestětvá víroju prijem, rožděnnomu poklonısja: jelıka chóščet bo i móžet.

Irmos: Bezsımennoje začátıja roždětvó neskazánoje, Mátere bezmúžnyja netl'ınen plód. Bóžıje bo roždénıje obnovl'ájet jetětvá. Tımže t'á vsı ródi, jáko bohonevıstnuju Máter, pravoslávno velıčájem.

Svitılen voskresnyj

Trijodı: Strašnyj děň sudá i neizrečěnyja tvojejá slávpomyšl'ája, tepeščú, Hóspodi, vsjáko i trjasýjsja stráchom vopıjú: njehdá prijıdeši sudıti, Chruısté Bóže, vsjáčeskaja so slávoju, ot vsjákaha izbávi mja mučeníja, odesnúju tebé Vladýko, spodóbıvyj mja státi.

Sláva: Pod. Ženy uslyšite: Se děň hrjadét Hóspoda Vsederžítel'a, í któ sterpıt strách přıšěstvıja ónaha? děň bo járostı jěst', í péšč horjáščaja, v óńže Sudıjá sjádet, i po dostojájınu d'ıjájıj komúždo otdást'.

I nýňı: Čás ispytájıja, i stráshnaha přıšěstvıja čelovıkoľúbca Vladýki pomyšl'ája, vės trepěšču, i sítuja vopıjú Tı: Sudıjé mój právedńıjšıj, í jedıne Mnohomılostıve, kájuščasja přıjmı mja Bohoródicı molıtvımi.

Na Chvalıte:

5. Stıchır Oktoıcha, i Triodı sıja:

Hl. 6. Pomyšl'ájı deň ónyj í čas, jehdá ímamy vsı názı i jáko

okaľách dúšu hrichmı, i v lınostı vsé žıtıje moje izdích, no tvojími molıtvımi izbávi mja ot vsjákıja nečıstoty.

Stıch: Pomıluj mja Bóže, po velıcij mılosti tvojeje, i po množěstvu ščedrot tvojech, počısti bezzakónıje moje.

Hl.6 Množěstva sođıjanych mnóju l'útych, pomyšl'ája okajánnıj, trepěšču stráshnaha dné súdnaha, no nad'ıjasja na mılostı blahotróbıja tvojeho, jáko Davıd vopıjú tı: Pomıluj mja, Bóže, po velıcij tvojeje mılosti. :

Kanon hl. 6

Pısň 1

Irmos: Pomóšćnik i pokrovıtel' byst' vo spasénıje, séj mój Bóh, i proslávl'u jehó, Bóh otcá mojeho, i voznesú jehó: slávno boproslávisja.

Děň stráshnyj vseneızhlahólanneho tvojeho přıšěstvıja strašúsja pomyšl'ája: ubojávsja provıždu, vónže predsjádeši sudıti živýja i mértvyja, Bóže mój Vsesıl'ne.

Jehdá přıjıdeši Bóže, vo t'mách i týsjaščach ánhel'skych, neběsnych načál, i mené okajánnaha, srıstı t'á Chruısté na óblacıch spodóbi.

Hrjadı, přıjmı duše mojá, tój čas i děň, jehdá Bóh jávi predstánet: i rydáj, pláči, obrıstısja čısta v čas ist'azájıja.

Užasájet mja i strašıt óhń nehasımyj hejénskıj, čėrv hórkıj, skrežet tubóv: no oslábı mı, ostávi, i stojájınu mja Chruısté, izbránnych tvojech součıní.

Vozžel'ınnaha tvojeho hlása, svjatýja tvojá zovúščaha v rádosť, da uslyšu i áz okajánnıj, i obrjášču cárstvıja neběsnaha neizrečěnoje naslaždénıje.

Ne vnıdı so mnóju v súd, nosjáj mojá d'ıjájıja, slovesá izyskújaj, i ıspravl'ájaj stremlénıja: No ščedrotımi tvojími prezırája mojá l'útaja, spası mja Vsesıl'ne.

Sláva Trójčen: Triypostásnaja Jedınice, načálńıjšaja Hospožé vsıch, soveršěnonačálnoje prenačálıje, samá nás spası, Ótče, i Sýne, i Dúše presvjatýj.

Bohoródičen: Któ rodı sýna, nesıjanna ótčım zakóno? Seho úbo raždájet Otéc bez Mátere, preslávnoje čúdo! Tý bo rodılá jesı Čıstaja, Bóha vkúpi i čelovıka.

Irmos: Pomóšćnik i pokrovıtel' byst' vo spasénıje, séj mój Bóh,

i proslávľu jehó, Bóh otcá mojhó, i voznesú jehó: slávno boproslávisja.

Písň 3

***Irmos:* Utverdí Hóspodi na kámeni zápovidej tvojích podvýchšesja sérdce mojé, jáko jedín svját jesí, i Hóspod'.**

Hóspod' hrjadét, i któ sterpít strách jehó? Któ javítsja licú jehó? No hotóva búdi, o dušé, ko sríteniju.

Predvarím , pláčem, primírimsja Bóhu préžde koncá: strášno bo sudíšče, na némže vsí obnažéni stánem.

Pomíľuj Hóspodi, pomíľuj mja, vopijú tí, jehdá prijídeši so ánhely tvojími otdáti vsím po dostojániju d'ijánij.

Nesterpímyj, Hóspodi, hńív, káko sterplú sudá tvojehó, preslúšav tvojé poveľńije? No poščadí, poščadí mja v čas sudá.

Obratísja, vozdochní okájannaja, préžde dáže žitjá toržestvo koncá ne prijímet, préžde dáže dvéri čertóha ne zatvorít Hóspod'.

Sohriších Hóspodi, jákože inýj niktóže ot čelovík, prehrišív páče čelovíka: préžde sudá mílostiv budí mí, Čelovikoľúbče.

Sláva. Tójčen: Trójce próstaja, nesozdánnaja, beznačáľnoje jestestvo v trójci vospivájemoje ypostásej, spasí ný víroju poklaňajúšcyjasja deržávi tvojéj.

Bohoródičen: Prozjablá jesí Prečístaja bezsímennym roždestvom živóje slóvo, voploščénnoje vo utróbi tvojéj, neprelóžnoje: Sláva Bohomáti, roždeství tvojemú.

***Irmos:* Utverdí Hóspodi na kámeni zápovidej tvojích podvýchšesja sérdce mojé, jáko jedín svját jesí, i Hóspod'.**

Sidálen, hl. 6. Pomyšľáju deň strášnyj, i pláčusja d'ijánij mojích lukávych: káko otviščáju bezsmétnomu Carjú? kojím že derznovénijem vozrzjú na Sudijú blúdnyj áz? Blahoutróbnij Ótče, Sýne jedinoródnij, i Dúše svjatýj, pomíľuj mja.

Sláva: V judóli pláča, v míst'i jéže položil jesí, jehdá sjádeši, Mílostive, sotvorítí právednyj súd, ne objaví moja tájnaja, niže posramí mené préd ánhely, no poščadí mja Bóže, í pomíľuj mja.

I nýňi: Upováńije míra, blahája Bohoródice D'ivo, Tvojé i jedíno strášnoje zastuplénije molú! umilosérdisja na udoboobstojáteľnyja ľúdi, umolí mílostivaha Bóha izbávitisja dušám nášym ot vsjákhoho

uzrzjú slávu tvoju, rádujasja vo víki.

Pravosúde Spáse pomíľuj, i izbávi mja ohńá i preščénija, jehóže mńí na sud'í právedno podjáti: oslábi mí préžde koncá, dobrod'íteliju i pokajánijem.

Jehdá sjádeši Sudijé, jáko blahoutróben, i pokážeši strášnuju slávu tvoju Christé: O kíj strách tohdá, péšči horjášče, i vsím bojáščymysja nesterpímaha sudíšča tvojehó!

Blahoslovím Otcá, i Sýna, i vsjatáho Dúcha, Hóspoda.

Jedínaha Bóha po suščestvu čtú, trí ypostási pojú opred'ítel'ńi, ínyja, no ne ínakovyja: poneže božestvo jedíno vo trijékh lícich: íbo Otéc, i Sýn, i božestvennyj Dúch.

Bohoródičen: Iz svitľíjšaha čréva tvojehó prošéd, jáko ženích iz čertóha vozsjá Christós, svít vélij súščym vo tmí: íbo právdy sóľnce oblistáv, prosvití Čístaja mír.

Stích: *Chválím, blahoslovím, poklaňájemsja Hóspodevi, pojúšče i prevoznošjášče vo vsjá víki.*

***Irmos:* Jehóže vójinstva nebésnaja slávjat, i trepěšcut Cheruvímy i Serafímy, vsjáko dycháńije i tvár, pójte, blahoslovíte i prevoznošíte vo vsjá víki.**

Písň 9:

***Irmos:* Bezsímennnoje začátija roždestvo neskazánoje, Mátere bezmúžnyja netľínen plód. Bóžije bo roždénije obnovľájet jetestvá. Tímže t'á vsí ródi, jáko bohonestnuju Máter, pravoslávno veličájem.**

Hóspod' hrjadét hríšnyja múčiti, právednyja že spastí: vospláčemsja i vozrydájim, i prijímem čúvstvo ónaho dné, vóńže bezvístnaja i tájnaja otkrýv, čelovíkom otdást po dostojániju.

Pristrašén i trépeten býst' Mojséj, víd'a t'á ot zádnych: Káko že postojú, licé tvojé víd'a tohdá áz okájannij, jehdá prijídeši s nebesé? No poščadí mja ščédre, mílostivnym tvojím prizrńijem.

Daniľl ubojásja časá isťazánija, áz že okájannij čtó postraždú ot nehó, hrjjadýj Hóspodi, strášnaha dné? No dážd' mí préžde koncá blahouhódnost' tebi poslužití, i ulučítí cárstvijem tvojé.

Óhń hotóvitsja, čérv ustrijájetsja: veselíje, sláva, oslablénije, svít nevečérnij, rádošť právednych: i któ blažénnyj izbíhnutí ne voschóščet

Hospod' hradet' suditi, kto sterpit' vid'nije jehó? Vostrepešči duše okajannaja, vostrepešči, i uhotóvi ischódišču d'ílá tvojá, da mílostiva i milosérda obrjáščeši jehó, otcév Bóha blahoslovénna.

Nehasímjy óhň smuščajet' mjá, horčajšij červěj skrežet, ád dušetl'innjy strašit' mjá, blahoumílen ot'úud ne byváju. No Hóspodi Hóspodi, přežde koncá utverdí mjá stráchom tvojm.

Pripádaju tí, i prinošú tebí jákože slézy hlahóly mojá: sohrišich, jákože ne sohriší bludníca, i bezzakónnovach, jáko ínyj niktóže na zemlí, no usčedri Vladýko, tvorénije tvoje, i prizoví mjá.

Obratísja duše, pokájsja, otkrýj sokrovénna, hlahóli Bóhu vsjá víduščemu: tý vísi mojá tájnaja jedíne Spáse, no sám mjá pomíluj, jákože pojét' davíd, po mílosti tvoje.

Sláva Trójčen: Trí jedíno suščestvóm, i jedíno lícami, trí pojú sijá: Otcév, Sýn, i svjatýj Dúch, jedína síla, choťínije i d'íjstvo, jedín Bóh trisvjatýj, cárstvo jedíne jedinonáčl'nišje.

Bohoródičen: Prochódit krasníšij ot' čertóha čréva tvojeho Bóh, jákože cár od'ájannjy bohokánnoju bahraníceju, obahrénija tájnaha přečístych krověj tvojih, beznevístnaja, i cárstvujet' zemléju.

Irmos: **Sohrišichom, bezzakónovachom, neprávdovachom préd tobóju, níže sobl'udóchom, níže sotvoríchom, jákože zapovídal jesí nám: no ne predážd' nás do koncá, otcév Bóže.**

Písň 8

Irmos: **Jehóže vójinstva nebésnaja slávjat, i trepěščut Cheruvímjy i Serafímjy, vsjáko dychánije i tvár, pójte, blahoslovíte i prevoznosite vo vsjá víki.**

Strášnaha vtoráho tvojeho, Hóspodi, prišestvija pomyšl'ája srítenije, trepěšču přeščénija tvojeho, bojúsja hňíva tvojeho: ot' sehó mjá časá zovú, sapsí vo víki.

Tebí Bóhu sud'ášču vsjáčeskaja, kto sterpit' zemnoróden, sýj strásten? Nehasímjy bo óhň tohdá, i červ skrežěščuščij vel'mí, osuždennyja prijímet vo víki.

Vsjákoje dychánije jehdá prizovéši, jéže razsudítí Christé vkúpi: velíkij strách tohdá, vélija núžda, tókmo pomahájuščym d'íjaním vo víki.

Vsích sudijé Bóže mój i Hóspodi, da uslýšu tohdá hlása tvojeho vozdel'ínnaha, da uvízdu svít tvój velíkij, da uzrjú vselénija tvojá, da

preščénija, jedína blahoslovénna.

Písň 4

Irmos: **Uslýša prorók prišestvije tvoje Hóspodi, i ubojásja, jáko choščeši ot' Dívy rodítisja, i čelovíkom javítisja, i hlahólaše: uslýšach slúch tvój, i ubojáchsja, sláva síli tvoje Hóspodi.**

Nastá deň, užé pri dvérech súd, duše bódrstvuj, id'íže cárije vkúpi i kňázi, bohátiji i ubóziji sobirájutsja i vosprijímet po dostojániju soďjannych ot' čelovík kíždo.

V čínu svojem, monách i jerárch, stáryj i júnyj, ráb i Vladýka isťážetsja, vdovíca i d'íva isprávit'sja: i vsím hóre tohdá, ne imívšym žitíjé nepovínnoje.

Neumýtnjy súd tvój, neutajénoje tvoje sudíšče chitroslovija, ne vitíj chudóžestvo kráduščeje, ne svídítelej nepščevánije otažájuščeje právednoje: v tebí bo Bózi vsich sokrovénna predstoját.

Da ne prijídu v zemlu páča, da ne víždu místo tmý Christé mój Slóve, níže svjázan búdu rukáma i noháma, vňí čertóha tvojeho izvérženyj, oděždu netl'ínija oskvernénnoju imíjaj vseokajannjy.

Vnehdá otlučíši hrišnyja ot' právednych, sud'áj míru, jedínaha ot' ovéc mjá tvojih sopričtí, ot' kózlišč razlučája mjá Čelovíkol'úbce, vo jéže uslýšati hlása ónaha blahoslovénna tvojeho.

Ispytániju byvájemu, i kníham otverzájemym soďjannych, čtó sotvoríši, o duše okajannaja? Čtó otviščáješi na sudíšči, ne imúščaja právdjy plodjy prinestí Christú, i Sod'íteľu tvojemú?

Slýša bohátaha vo plámeni múki rydanoslóvia, pláčusja i rydájuokajannjy, tohóžde sýj osuždenija, i mol'úsja: pomíluj mjá Spáse míra, vo vrémja sudá.

Sláva Trójčen: Sýna ot' Otcá, i Dúcha slávľu, jáko ot' sóplnca svít i lučú: óvaha úbo rožděstvenňi, zané i roždénije, óvaha že proischódni, zané i proischoždénije, sobeznačál'nuju božěstvennuju Trójcu, poklaňajemuju ot' vsjákija tvári.

Bohoródičen: D'íva mladénca rodívšaja, i čistotú sobl'údšaja, Čístaja tý javílasja jesí Bóha róždši i čelovíka, jedínaha tohó vo obóju zráku: čúdo tvoje Dívo Máti, užasájet' vsják slúch i pómysl.

Irmos: **Uslýša prorók prišestvije tvoje Hóspodi, i ubojásja, jáko choščeši ot' Dívy rodítisja, i čelovíkom javítisja, i hlahólaše: uslýšach slúch tvój, i ubojáchsja, sláva síli tvoje Hóspodi.**

Písň 5

Irmos: Ot nóšči útreňujušča, Čelovikoľúbče prosvití, moľúsja, i nastávi i mené na povelínija tvojá, i naučí mjá Spáse, tvorítí voľu tvojú.

Trépet neispovidímjy, i strách támo: projídet bo Hóspod', i d'ílo s ním kojehóždo ot čelovík: i któ ot sjúdu próčeje sebé ne vospláčet?

Riká óhnennaja smuščájet mjá, istajavájet mjá, strúžet mjá skrežet zubóv, tmá bézdny: i káko, ilí čtó soďíjav, Bóha umílostiv'ľu?

Poščadí, poščadí, Hóspodi, rabá tvojhó, da ne kohdá predási mené hórky m učítelem ánhelom ľútym: v níhže níst' támo pokója obrísti.

Kňáz i vóžd' támo vkúpi, bohátyj i bezslávnyj, velíkij kúpno i mályj ispráviťsja rávno: hóre komúždo próčeje neuhotóvlenomu.

Oslábi, ostávi Hóspodi, i prostí jelíka tí sohriších, i ne pokaží mjá támo pred ánhely vo osužđeníji ohňá, i studá nekončájemaho.

Poščadí, poščadí, Hóspodi, sozdánije tvoje: sohriších, oslábi mí, jáko jestestvóm čistjy, sám jesí jedín, i ínyj rázvi tebe níktóže jest' vní skvérnjy.

Sláva Trójčen: Jedínicu jestestvóm t'á Trójce vospivájy, beznačáľnuju nepostížnuju, načáľstvennoje, cárskoje, presoveršénnoje jedínstvo, Bóha, i svíta, i životá, i soďíteľa míru.

Bohoródičen: V roždeství tvojem páče jestestvá čistaja, zakóni jestestvá tebí razoríšaťsja jávi: íbo bez símene raždáješí prevíčnaho Bóha, ot Otcá roždénneho.

Irmos: Ot nóšči útreňujušča, Čelovikoľúbče prosvití, moľúsja, i nastávi i mené na povelínija tvojá, i naučí mjá Spáse, tvorítí voľu tvojú.

Písň 6.

Irmos: Vozopích vím sérdcem mojím k ščédromu Bóhu, i uslyšá mjá ot áda preispódnaha, i vozvedé ot tlí živót mój.

Vo strášnim Christé prišéstviji tvojem, jehdá javíšisja s nebesé, i postávjatsja prestóly, i kníhi razhnúťsja: poščadí, poščadí, tohdá Spáse, sozdánije tvoje.

Támo níktóže pomoščí móžet, Bóhu súšču sudijí, ni tščánije, ni kóznji, ni sláva, ni družba: rázvi ot d'íl krípost' tvojá, o dušé mojá!

Támo vkúpi kňáz i vóžd', níščij i bohátyj, dušé, ni otéc vozmóžet ni

máti pomahájuschi, ni izbav'ájaj brát osužđenija.

Strášnoje dušé, istázánije pomyšľájuschi sudijínó, užasnísja otsjúdu, uhotóvi slóvo, da ne osudišisja úzami víčnymi.

Vozmí tvoje, da ne uslyšu Hóspodi, otsylájem ot tebe, nížé, jéže pojdí vo óhň prokľátych: no vozžel'ínnaho hlása právednych.

Ádskych vrát izbávi mjá Hóspodi, própasti i tmý nesvitímjy ot preispódných, i ohňá nehasímaho, i vsjákiťa ínyja múki víčnyja.

Sláva trójčen: Trójčnaho jedínstva božestvo pojú, Otcá, i Sýna, i božestvennaho Dúcha, jedínaho načála deržavu, sorazd'íľájemaho tremí načertáňmi.

Bohoródičen: Dvér tý jesí, júže jedím prójde i izšedyj, i kľučí ne razrišívjy d'ívtva čistaja, Isús sozdávjy Adáma, i Sýn tvój.

Irmos: Vozopích vím sérdcem mojím k ščédromu Bóhu, i uslyšá mjá ot áda preispódnaha, i vozvedé ot tlí živót mój.

Kondak, hl. 1. Jehdá príjdeší Bóže na zémľu s slávoju, i trepéšcut vsjáčeskaja, riká že óhnennaja préd sudíščem potečét, i kníhi razhibájutsja, i tájnaja javľájutsja: tohdá izbávi mjá ot ohňá nehasímaho, i spodóbi mjá odesnúju Tebe státi, Sudijé právednijšij.

Ikos: Strášnoje sudíšče Tvoje pomyšľája, preblahíj Hóspodi, i déň súdnjy, užasájusja i bojúsja, ot sóvisti mojejá obličájem: jehdá ímaší sísti na prestóli Tvojem, í tvorítí ispytánije, tohdá otreščíťsja hrichóv níktóže vozmóžet, ístiňi obličájusčej, í bojázni soderžáščej, vel'mí úbo vozšumít tohdá ohň hejénskij, hríšnicy že voskrežéšcut. Tímže mjá pomíľuj préžde koncá, í poščadí mjá, Sudijé právednijšij.

Písň 7

Irmos: Sohrišíchom, bezzakónovachom, neprávdovachom préd tobóju, nížé sobľudóchom, nížé sotvoríchom, jákože zapovídal jesí nám: no ne predážd' nás do koncá, otcév Bóže.

Pripadém i vospláčemsja préžde sudá ónaho vírniji, jehdá nebesá pohíbnut, zvízdy spadút, i vsjá zémľá pokolébleťsja, da mílostiva obrjáščem v konec otcév Bóha.

Neumýtnoje istázánije, strášnyj jest' támo súd, id'íže sudijá neutajén jest', id'íže licá níst' vo darích prijáti: tohdá poščadí mjá Vladyko, i izbávi vsjákaťo hňíva tvojhó strášnaha.